

عنوان مقاله:

تاثیر نوسان جنوبی SO بر موارد بروز بیماری مالاریا در ایران با تاکید بر شهر چابهار

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، دوره 1، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

غلامعلی مظفری - استادیار اقلیم شناسی - دانشگاه یزد

علی هاشمی - کارشناس ارشد اقلیم شناسی - دانشگاه یزد

فرشاد صفرپور - دانشجوی کارشناسی ارشد اقلیم شناسی - دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

مالاریا یکی از بیماری های بومی ایران است که از زمان های قدیم در این کشور شیوع داشته. شیوع و انتشار این بیماری تحت تاثیر مسائل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی به ویژه شرایط محیطی است. در این مطالعه رابطه بین تغییرات سالانه ی موارد بروز بیماری مالاریا و شاخص SOI برای ایران طی سال های 1990-2007 و نیز تغییرات ماهانه موارد بروز بیماری مالاریا و شاخص SOI برای شهر چابهار طی سال های 1382 تا 1387 مورد بررسی قرار گرفته است. برای انجام این تحقیق، مقادیر بارش سالانه کشور طی یک دوره آماری 18 ساله (1990-2007 و بارش ماهانه و سالانه ایستگاه چابهار طی دوره آماری 6 ساله (1382-1387) به ترتیب از سایت سازمان هواشناسی کشور و ایستگاه هواشناسی شهر چابهار اخذ گردید. داده های مربوط به شاخص نوسان جنوبی (SOI) به صورت ماهانه و سالانه طی دوره آماری مورد مطالعه نیز از طریق سایت سازمان ملی اقیانوسی و اتمسفری جمع آوری شد. نتایج نشان داد که رخداد نوسان جنوبی با فاز منفی (النینو) که توام با افزایش ریزشهای جوی در سطح کشور است، با کاهش موارد بروز بیماری مالاریا همراه است و در سالهایی که فاز مثبت (لانینا) بهوقوع میپیوندد، موارد بروز مالاریا افزایش نشان میدهد. ولی این وضعیت در شهر چابهار برعکس است و تغییرات ماهانه شاخص نوسان جنوبی و موارد بروز مالاریا در این شهر نشان داد که فاز منفی نوسان جنوبی با کاهش بارش و فاز مثبت آن با افزایش مقادیر بارش همراه است. در نتیجه فاز منفی شاخص نوسان جنوبی با افزایش موارد بروز بیماری (اوج بروز بیماری در سال 1382 مصادف با شدیدترین خشکسالی در چابهار) و فاز مثبت آن با کاهش موارد بروز بیماری مالاریا در شهر چابهار همراه است.

کلمات کلیدی:

مالاریا، النینو، لانینا، SOI، ایران، چابهار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/794796>

